

дѣхъ мудрости и разума дѣхъ совѣта и крѣпости . . . . неще да сѣди споредъ онока, дѣто са види, нито ще показва и мѣ мри споредъ онока, дѣто са говори, но ще сѣди по правдѣ, и по правдѣ ще накаже оныя, кои-то са славѣтъ на землѣ-тѣ и проч. .“

Послѣ еремїевы-тѣ пророкованїа, че ще са яви на землѣ-тѣ Богъ, и че ще живѣе междѣ народы-тѣ, става Данїилъ, та казва на уплашенный-а царь Навѣходоносора страшный-а неговъ сзнь : какъ са в строшилъ великій-а идолъ, кой-то ималъ златныя главлѣ, сребярны гърды и нозѣ, тѣрвѣхъ и и бедра (половини-тѣ) отъ бакъръ, до колѣнье-тѣ отъ желѣзо, и земланы стѣпала, и какъ са изненадно отвали отъ баиръ-а камакъ и строши го въ прахъ и пепелъ, и самъ стана голѣмъ баиръ и напални сичкѣ-тѣ землѣ. „Богъ ще установи небесно царство, кое-то никоги неще пропадне, но ще строши сички-тѣ царства, както що са камакъ-а самъ-си отъ баиръ-а отвали и строши землѣ-тѣ, желѣзо-то, бакъръ-а, сребро-то и злато-то.“

Тогавя пѣвцы-тѣ пакъ пѣвѣтъ дръгїи тропарь : „возсїалъ си отъ дѣва, христе, звѣзда-та и разумно-то слънце на правда-та показа тебе, кой-то нигдѣ не можешъ да са смѣстишъ и проч.“

Но пакъ имъ прекъсва пѣнїе-то чтецъ-а съ псаломъ-а : „господь са боцари и въ лѣпотѣ са облече,“ въ кой-то цѣло естество съ гласъ-а на свои-тѣ стихїи казва радость-тѣ си на господа, кой-то са ражда : „подигнахъ рѣки-тѣ господи, подиг-